

Zbiór obowiązujących rozporządzeń

KOMISARZA LUDOWEGO

na powiat Łukowski,

PRENUMERATA

6 mk. kwartalnie

1.

OGŁOSZENIE.

Z dnem 1-ym stycznia 1919 roku, Urząd Powiatowy Łukowski, przystępuje do wydawania, w miarę potrzeby, „ZBIORU OBOWIĄZUJĄCYCH ROZPORZĄDZEŃ”, w którym umieszczone będą najważniejsze dekrety i rozporządzenia Ministerstwa, władz miejscowych, jak i okólniki i rozporządzenia Urzędu Powiatowego.

Prenumerata wynosi Mk. 6. — kwartalnie.

Ob. Burmistrzów, Wójtów, Soltysów jak również i Rady Gminne obowiązują się do przymusowej prenumeraty „ZBIORU OBOWIĄZUJĄCYCH ROZPORZĄDZEŃ”, a mianowicie przysyłać się będzie dla Magistratów po 3-y egzemplarze, dla Wójtów po 2, dla Rad Gminnych po 2 i dla Soltysów po 1-ym egzemplarzu.

Zamówienia dalszych numerów należy skierować do Sekretariatu Urzędu Powiatowego w Łukowie.

Prenumeratę nadesłać należy do Sekretariatu do dnia 1-go lutego 1919 roku.

Łuków, dnia 30 grudnia 1918 r.

KOMISARZ LUDOWY
ŁOPUSKI.

2.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie utrzymania w mocy wszystkich dotychczasowych rozporządzeń w sprawach komunalnych oraz potwierdzenia dokonanych nominacji burmistrzów.

Art. 1. Wszystkie rozporządzenia i zarządzenia w zakresie spraw samorządu lokalnego, wydane przez mych poprzedników zachowują swą moc obowiązującą aż do czasu odwołania lub zmiany, w legalnej drodze wydanych.

Art. 2. Również pozostają w mocy nominacje burmistrzów dokonane przez moich poprzedników; odwołanie burmistrzów z urzędu w konkretnych wypadkach może następować jedynie w drodze ustawy przewidzianej.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Tłogut W. T.

3-a

DEKRET

o utworzeniu Rad Gminnych na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

Do czasu wydania przez Sejm ustawy o samorządzie gminnym zarządza się, co następuje:

Art. 1. Ustawa o urządzeniu gmin większych w Królestwie Polskiem z dnia 2 marca 1864 r (Zbiór Praw T. II. Rozdział V: Organizacja Zarządu Królestwa Polskiego, art. 194—313) zachowuje moc obowiązującą ze zmianami i uzupełnieniami, w poniższych artykułach przewidzianymi.

Art. 2 W każdej gminie tworzy się Radę Gminną. Jednocześnie znosi się dotychczas istniejący urząd Pełnomocników Gminnych (art. 229 i 230 Organ. Zarz. K. P.). Wykonanie uchwał Rady Gminnej należy do Wójta.

Członkowie Rady Gminnej.

Art. 3. Rada Gminna składa się z Wójta i 12 członków, wybranych za pomocą tajnego głosowania przez Zgromadzenie Gminne względną większością głosów.

Członkowie Rady gminnej pełnią swe obowiązki bezpłatnie.

Art. 4 Na członków Rady Gminnej oraz na Wójta mogą być obrane osoby, które mają prawo udziału w Zgromadzeniu Gminnem; jednak Wójt musi mieć 25 lat skończonych, a również umieć czytać i pisać po polsku.

Art. 5. Zgromadzenie Gminne wybiera jednocześnie z Wójtem i Członkami Rady Gminnej zastępcę Wójta i 6-ciu zastępców członków Rady Gminnej.

W razie ustąpienia którego z członków Rady Gminnej lub wybrania go na Wójta, miejsce jego zajmuje zastępca, który otrzymał z kolei największą ilość głosów.

Art. 6. Okres urzędowania członków Rady Gminnej i ich zastępców trwa lat 3.

Zakres działalności.

Art. 7. Do zakresu działalności Rady Gminnej należy:

a) przygotowywanie wniosków i budżetu na Zgromadzenie Gminne, oraz czuwanie nad wykonaniem jego uchwał;

b) zawiadywanie nieruchomościami i funduszami, należącymi do gminy, lub przez nią zarządzanymi;

c) kierownictwo i dozór nad instytucjami i zakładami gminnymi;

d) mianowanie, kontrola i usuwanie urzędników gminnych; nominację i uwolnienie Pisarza zatwierdza jednak władza nadzorcza;

e) kontrola działalności Wójta;

Z działalności swej Rada Gminna co najmniej raz do roku składa sprawozdanie wobec Zgromadzenia Gminnego.

Urzędowanie.

Art. 8. Wójt jest przewodniczącym Rady Gminnej. Przewodniczący zwołuje Radę Gminną na posiedzenia przynajmniej raz na miesiąc, w razie potrzeby zaś częściej. Przewodniczący obowiązany jest zwołać Radę Gminną na żądanie pięciu członków.

Zebrania Rady Gminnej są prawomocne przy udziale co najmniej połowy członków. Uchwały zapadają większością głosów obecnych; w razie równego podziału głos przewodniczącego przeważa.

Art. 9. O ile członek Rady Gminnej opuści trzy z rzędu posiedzenia Rady bez podania ważnych powodów, Rada Gminna może wykluczyć takiego członka na wniosek trzech członków Rady Gminnej.

Art. 10. Obrady Rady Gminnej są jawne. O ile przeto miejsce pozwala, na posiedzenia Rady mogą przychodzić za biletami, wydanymi przez przewodniczącego Rady Gminnej, mieszkańcy gminy, nie mają jednak prawa zabierania głosu i mogą być z polecenia przewodniczącego usunięci w razie przeszkadzania obradom. Rada Gminna może większością głosów uznać swe posiedzenie za poufne.

Wszystkie uchwały Rady Gminnej wpsuje się do specjalnej księgi protokółów, która jest dostępna dla każdego mieszkańca gminy. Sekretarzem Rady Gminnej jest Pisarz, który ma głos doradczy.

Art. 11. Do ważności umów, obowiązujących gminę, jako osobę prawną, potrzebny jest podpis Wójta i przynajmniej dwóch z czterech członków, upoważnionych do tego przez Radę Gminną.

Zgromadzenie gminne.

Art. 12. Prawo udziału w Zgromadzeniach Gminnych przyznane zostaje odąd wszystkim, zarówno mężczyznom, jak i kobietom, o ile mają przynależność państwową polską i 21 lat skończonych, oraz od sześciu miesięcy zamieszkują w gminie, Zastrzeżenia przewidziane w art. 197 Org. Zarz. K. P. zachowują swą moc.

W razie nieuchwalenia w ciągu miesiąca budżetu przez Zgromadzenie Gminne — mimo dwukrotnego zwolywania go w tym celu — Sejmik Powiatowy na wniosek Rady Gminnej ustala budżet obowiązujący gminę.

Władza nadzorcza.

Art. 14. Przepisy o przekraczaniu kompetencji przez Zgromadzenie Gminne o zatwierdzeniu, uchylaniu i unieważnianiu ich uchwał (art. 199, 200, 201 i 243 Organ. Zarz. K. P.) będą stosowane i do uchwał Rad Gminnych, przyczem nadzór za działalnością Rad Gminnych wykonywują urzędy, którym powierzono władzę nadzorczą nad samorządem gminnym.

Funkcje Naczelnika Powiatu będzie pełnił Powiatowy Komisarz Ludowy.

W wypadkach większej wagi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych może na wniosek urzędu nadzorczego rozwiązać Radę Gminną, obowiązane jest jednakże zarządzić w ciągu dwóch tygodni nowe wybory i polecić Wójtowi zarządzanie sprawami gminnymi na czas przejściowy.

Wykonanie rozporządzenia.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Naczelnik Państwa
(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów
(—) J. Moraczewski.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Thugott.

Dan w Warszawie, dnia 28 listopada 1917 r.
„Dz Pr.” № 18 poz. 48.

3-b.

Przepisy wykonawcze do Dekretu o utworzeniu Rad Gminnych.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Wybory do Rad Gminnych na zasadzie Dekretu z d. 28 listopada 1918 r. powinny być ukończone najdalej do dnia 10 stycznia 1919 r.

Jednocześnie z wyborami do Rad Gminnych powinny być dokonane wybory Wójtów i ich zastępców.

Art. 2. W tych gminach, gdzie po ustaniu okupacji dokonano w powszechnym głosowaniu wyborów Wójta, członków Rad Gminnych i ich zastępców przed wydaniem niniejszych przepisów, nowe wybory całkowicie lub częściowe odbędą się tylko w tych wypadkach, gdy tego zażąda w ciągu tygodnia od daty ogłoszenia niniejszych przepisów conajmniej 25-ciu wyborców, lub gdy liczba członków Rad Gminnych nie będzie odpowiadała wymaganiom Dekretu z dnia 28 listopada 1918 r.

Art. 3. Dla przeprowadzenia wyborów tworzy się w każdej gminie Gminną Komisję Wyborczą. Na czele Komisji stoi Sędzia Pokoju tego okręgu, w którym znajduje się Urząd danej gminy. Sędzia Pokoju powołuje do składu Komisji z pośród wyborców danej gminy 4-ch członków, czyniąc jednego z nich swym zastępcą.

Przy każdej Komisji Wyborczej może być ustanowiony, zależnie od jej uznania, płatny sekretarz; wysokość jego wynagrodzenia określa Komisja.

Art. 4. Wszelkie koszty, związane z wyborami, ponosi gmina.

Art. 5. Wójt, sołtysi i urzędnicy gminni oraz miejscowe władze policyjne obowiązane są wykonywać rozporządzenia Komisji Wyborczej, dotyczące wyborów.

Zgromadzenie wyborcze

Art. 6. Gminna Komisja Wyborcza ogłasza za pośrednictwem sołtysów (przynajmniej na tydzień przed wyborami o terminie i miejscu Zgromadzenia Wyborczego.

Art. 7. Uprawnieni do wybierania głosują osobiście.

Art. 8. Na Zgromadzeniu Wyborczym przewodniczący przewodniczący Gminnej Komisji Wyborczej lub jego zastępca.

Po wyjaśnieniu sposobu wyborów przewodniczący zaprasza do stołu przydatnego 2-ch wyborców dla kontrolowania czynności Komisji Wyborczej podczas wyborów i wzywa wyborców do przedstawiania kandydatów na Wójta i jego zastępcę.

Wy b ó r W ó j t a .

Art. 9. Wybory Wójta i jego zastępcy odbywają się przed wyborami członków Rady Gminnej.

Wybory Wójta i jego zastępcy są tajne i odbywają się za pomocą kartek wyborczych.

Art. 10. Kartki są białe i kolorowe; białą kartkę składa wyborca, głosujący za kandydatem, kolorową zaś—głosujący przeciwko niemu.

Kartki powinny być przygotowane w dostatecznej ilości i opatrzone stemplem Urzędu Gminnego.

Urnę wyborczą należy umieścić w ten sposób, aby obecni nie mogli wzdzieć, jaką kartkę składa wyborca.

Art. 11. Komisja, doręczając każdemu głosującemu tyle kartek białych i kolorowych, na ilu kandydatów odbywa się tajne głosowanie, sprawdza tożsamość osoby wyborcy i uprawnia go do wyborów, oraz wciąga go na listę głosujących.

Art. 12. Po ukończeniu głosowania na danego kandydata przewodniczący wyjmując z urny kartki z urny i opieczętuje je w kopercie, poczem odbywa się głosowanie na następnego kandydata.

Do obliczania głosów przystępuje Komisja po dokonaniu głosowania na wszystkich członków Rady Gminnej, przyczem nie powinny być brane w rachubę kartki, nieważne ze względów formalnych (np. bez stempla Urzędu Gminnego).

Art. 13. Dwaj kandydaci, którzy otrzymali największą ilość głosów, przedstawiani są Powiatowemu Komisarzowi Ludowemu do zatwierdzenia na stanowisko Wójta i jego zastępcy.

Wy b o r y d o R a d y G m i n n e j .

Art. 14. Po dokonaniu głosowania na Wójta i jego zastępcę, przewodniczący wzywa wyborców do przedstawiania kandydatów do Rady Gminnej.

Art. 15. O ile wyborcy nie przedstawia wcale kandydatów lub przedstawia ich w liczbie mniejszej od 18, Komisja Wyborcza sama układa listę kandydatów lub uzupełnia przedstawioną

O ile wyborcy przedstawia kandydatów w liczbie większej od 18, przewodniczący nie poddaje pod głosowanie tych kandydatów z liczby ponad 18-tu, których nie popiera ustnie lub piśmiennie przynajmniej 25-tu wyborców.

Art. 15. O ile liczba przedstawionych kandydatów do Rady Gminnej wyniesie równo 12 tu liczba zaś kandydatów na zastępców 6 tu, w takim razie kandydaci będą uważani za wybranych przez aklamację.

Art. 16. O ile liczba kandydatów przekracza wskazane w poprzednim artykule cyfry, w takim razie kandydaci poddawani są głosowaniu w tej kolej, w jakiej zostali zgłoszeni.

Głosowanie odbywa się przez rozjęście się na dwie strony, przyczem za każdym razem oblicza się i notuje liczbę głosów za danym kandydatem.

Art. 17. O ile przynajmniej 25-iu wyborców zażąda co do którego z kandydatów głosowania tajnego, w takim razie głosowanie co do danego kandydata odbywa się za pomocą kartek wyborczych w sposób ustalony dla wyborów Wójta (art. 10, 11 i 12.)

Art. 18. Po ukończeniu obliczenia głosów przewodniczący ogłasza rezultat wyborów

Za wybranych do Rady Gminnej uważa się 12-tu kandydatów, którzy otrzymali największą ilość głosów, 6-iu następnych z kolei wchodzi na zastępców.

P r o t o k o ł o w a n i e .

Art. 19. Z przebiegu wyborów sporządza się szczegółowy protokół, który winien zawierać nazwiska członków Gminnej Komisji Wyborczej, czas trwania wyborów, ilość głosujących, sposób głosowania i wynik wyborów. Listy głosujących też powinny być dołączone do protokołu. Protokół i załącznik podpisuje przewodniczący i przynajmniej 2 członków Komisji Wyborczej. Przewodniczący Komisji przesyła dwa poświadczone przez siebie odpisy protokołu do Powiatowego Komisarza Ludowego, który jeden egzemplarz odsyła do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Zaskarżenie wyborów.

Art. 20. Zaskarżenie wyborów może nastąpić tylko w wypadkach oszustwa, przekupstwa przy wyborach lub gwałtu, wykluczającego wolny lub tajny wybór, lub też jeżeli podczas wyborów zostały pogwałcone przepisy Ustawy Samorządu Gminnego z 1864 r. Dekretu o utworzeniu Rad Gminnych lub niniejszego rozporządzenia wykonawczego.

Art. 21. Skarga winna być złożona w Urzędzie Gminnym na piśmie z dokładnym uzasadnieniem w ciągu 7-tu dni od ogłoszenia wyniku wyborów i zaopatrzona podpisami co najmniej 5 wyborców.

Art. 22. Skarga winna być przesłana niezwłocznie przez Urząd Gminny Powiatowemu Komisarzowi Ludowemu.

Powiatowy Komisarz Ludowy rozstrzyga skargę, przyczem może w razie jej uwzględnienia unieważnić wybory w całości lub części i nakazać nowe. Od decyzji Powiatowego Komisarza Ludowego można w ciągu tygodnia odwołać się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które decyduje ostatecznie.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Thugutt.

Za zgodność Szef Sekcji Samorządowej
(- -) K. Sienkiewicz.

Warszawa, dn. 5 grudnia 1918 r.

4.

DEKRET

o tymczasowej Ordynacji wyborczej do Sejmików powiatowych.

Do czasu wydania przez Sejm Ordynacji Wyborczej Powiatowej zarząca się, co następuje:

Art. 1. Sejmik powiatowy składa się z delegatów miast i gmin powiatu po 2-ch od każdej gminy.

Miasta, mające więcej niż 25,000 mieszkańców, wyłączone zostają niniejszem ze składu powiatowych związków komunalnych.

Art. 2. W gminach wiejskich wyboru delegatów do Sejmików Powiatowych dokonywują Rady Gminne.

Art. 3. W gminach miejskich delegatów do Sejmików Powiatowych wybierają członkowie Rad Miejskich i Magystratów na wspólnem posiedzeniu pod przewodnictwem burmistrza.

Art. 4. Na członka Sejmiku Powiatowego może być wybrany każdy członek odnośnego kolegium wyborczego, umiejący czytać po polsku.

Art. 5. Wybory są tajne.

Art. 6. Wyborów dokonywa się względną większością głosów.

Art. 7. Wszystkie dotychczasowe przepisy o wyborach do Sejmików Powiatowych na terenach Polski, należących przed wojną do Rosji, z dniem ogłoszenia niniejszego tracą moc obowiązującą.

Art. 8. Ministrowi Spraw Wewnętrznych poleca się wykonanie niniejszego rozporządzenia.

Naczelnik Państwa
(—) J. Piłsudski.
Prezydent Ministrów
(—) J. Moraczewski.
Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Thugutt.

Warszawa, dn. 5 grudnia 1918 r.

5.

DEKRET

o lichwie wojennej.

Dla bardziej skutecznej obrony ludności przed lichwą wojenną, utrudniającą jej otrzymanie niezbędnych ilości pożywienia i ciepła oraz dachu nad głową, uznałem za konieczne wzmocnić i rozszerzyć stosowanie kar za czynny występne, objęte pojęciem takiej lichwy.

W tym celu stanowią, co następuje:

Art. 1. Kto celem sztucznego podniesienia cen na przedmioty pierwszej potrzeby, jak żywność, materiały do opalu, światła lub odzieży, wyroby tytuńowe albo inne artykuły, służące do zaspokojenia najważniejszych potrzeb ludności—gromadzić będzie te przedmioty, lub je ukrywać, niszczyć, albo ograniczać ich wyrób i handel, albo przedsiębiorcze inne nieuczciwe czynności w tymże celu, ulegnie karze zamknięcia w domu poprawy od roku i 6 miesięcy do lat 6-ciu, lub zamknięciu w więzieniu do lat 2-eh, a oprócz tego karze pieniężnej do wysokości 100 tysięcy marek polskich (150 tysięcy koron).

Nadto nagromadzone lub ukryte w celach spekulacyjnych artykuły, bez względu na to, czyją stanowią własność, ulegną konfiskacie, która może z decyzji Sędziego Śledczego nastąpić już w toku dochodzenia lub śledztwa, jeśli ze względu na obawę zepsucia albo inne okoliczności sprawy przechowanie ich do czasu wydania wyroku sądowego okaże się niepożądanem. Skonfiskowane w ten sposób artykuły sprzedawane będą niezwłocznie ludności po cenach normalnych z tem zastrzeżeniem, że w razie zniesienia następnie konfiskaty, na skutek umorzenia postępowania karnego lub wydania przez sąd wyroku uniewinniającego, suma, osiągnięta za sprzedane przedmioty, zwrócona będzie w całości właścicielowi.

Karze przewidzianej w niniejszym artykule ulegnie także winny potajemnej sprzedaży lub wywozu artykułów żywnościowych za granicę.

Usiłowanie będzie karane.

Art. 2. Kto za przedmioty codziennej potrzeby, wymienione w art. 1-ym, żądać będzie lub otrzymywać dla siebie lub innych ceny nadmiernej wysokości, zawierające zysk lichwiarski ku szkodzie ludności,

ulegnie karze więzienia do lat 2-eh, a nadto grzywnie do 50,000 marek polskich (75 tysięcy koron.)

Usiłowanie będzie karane,

Art. 3. Właściciel domu lub jego administrator i każdy wogóle posiadacz mieszkania, winny żądania za wynajem lokalu ceny nadmiernej, zawierającej zysk lichwiarski, ulegnie zamknięciu w więzieniu do roku jednego, nadto grzywnie do 50 tysięcy marek polskich (75 tysięcy koron), albo jednej z tych kar.

Art. 4. Właściciel lub kierownik przedsiębiorstwa, który skutkiem niedbalstwa lub braku dozoru dopuści do spełnienia przez podwładny mu personel przestępstwa, przewidzianego w 1 lub 2-Im art. niniejszego dekretu, ulegnie zamknięciu w więzieniu do 6 miesięcy lub grzywnie do 50 tysięcy marek polskich (75 tysięcy koron.)

Art. 5. Skazanie za występki, przewidziane w art. 1, 2 i 3 niniejszego dekretu, pociągnie za sobą utratę praw stanu, przewidzianą w art. 27 Kodeksu Karnego za czyny hańbiące, z wyjątkiem wypadków skazania tylko na karę pieniężną.

Art. 6. W razie powtórnego skazania za występki, przewidziane w 3 i 4-ym artykule niniejszego dekretu, może być wymierzona jedynie kara więzienia.

Art. 7. Sąd może pozbawić skazanego za przestępstwa przewidziane w art. 1, 2 i 4 niniejszego dekretu, prawa prowadzenia handlu na czas do lat 5 iu.

Art. 8. Prokurator może skierować sprawy o występki, przewidziane w art. 2, 3 i 5 niniejszego dekretu, do Sądu pokoju, który wszakże nie może skazać winnego na pozbawienia prawa handlowania albo nakazać konfiskaty artykułów, których wartość przekracza sumę 2000 marek polskich. W sprawach przestępstwa, przewidziane w niniejszym dekrete śledztwo wstępne nie jest koniecznym, jeśli Prokurator nie zażąda jego przeprowadzenia.

Art. 9. Orzeczenie, czy dana cena jest lichwiarska, pozostawia się w każdym poszczególnym wypadku uznaniu sądu.

Art. 10. Dla osiągnięcia możliwie rychłego wymiaru sprawiedliwości za przestępstwa, przewidziane w niniejszym dekrete, wprowadza się następujące normy postępowania w tych sprawach:

a) Prokurator winien nadać bieg sprawie w ciągu trzech dni od chwili ukończenia dochodzenia lub śledztwa, przyczem akt oskarżenia może być zastąpiony przez krótki wniosek o zarządzeniu rozprawy głównej.

b) Termin rozprawy ninien przypaść w Sądzie Pokoju w ciągu dni 7-tu, zaś w Sądzie Okręgowym—w ciągu dni 14 tu od chwili otrzymania sprawy. Wyjątek dopuszczalny być może jedynie w razie znacznej odległości miejsca zamieszkania oskarżonego lub świadków.

c) Artykuł 527 U. P. K nie ma zastosowania.

d) Siedmiodniowy termin, przewidziany w art 557 U. P. K. na wskazanie przez oskarżonego świadków oraz wybór obrońcy, skracca się do 24 godzin; tenże skrócony termin oznacza się dla oświadczenia ze strony oskarżonego co do wezwania świadków na jego koszt, przewidzianego w art. 576 U. P. K.

e) W razie nieprzybycia świadka na rozprawę mogą być odczytane zeznania, złożone przezeń w toku dochodzenia lub śledztwa. Świadkowie, niezbędni dla rozprawy, mogą być sprowadzeni pod przymusem niezwłocznie, lub na rozprawę następną. Sąd może zabezpieczyć zgóry terminowe przybycie świadków, jeśli zachodzi obawa uchylenia się ich od stawienia.

f) Wrazie konieczności odroczenia sprawy w pierwszym terminie, następny wyznaczony być winien niezwłocznie i przypaść nie później, niż w ciągu dni 14 po pierwszym terminie.

g) Przy ogłoszeniu wyroku Sąd przytacza odrazu na piśmie jego motywy. W sprawach wyjątkowo skomplikowanych ogłoszenie motywów może nastąpić w ciągu 3 dni po wydaniu wyroku.

h) Na podanie apelacji od wyroku oznacza się termin trzydniowy.

i) Sąd 2 ej Instancji obowiązany jest w ciągu trzech dni od chwili otrzymania apelacji wyznaczyć termin jej rozpoznania, które winno nastąpić w ciągu dni 14-tu. Wyjątek dopuszczony być może w razie znacznej odległości miejsca zamieszkania oskarżonego lub świadków.

i) Wyroki 2 ej Instancji uprawomocniają się z chwilą ich ogłoszenia.

Art. 11. Prawomocne wyroki, skazujące winnych na podstawie dekretu niniejszego, ulegają ogłoszeniu w 3 ch dziennikach na koszt skazanego, oraz wywieszeniu na przeciąg dni 14-tu na drzwiach przedsiębiorstwa lub na bramie domu, gdzie przedsiębiorstwo jego się mieści.

Art. 12. Dekret niniejszy otrzymuje natychmiast moc obowiązującą aż do odwołania.

Naczelnik Państwa

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów

(—) J. Moraczewski.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Thugoff.

Warszawa, dn. 5 grudnia 1918 r.

6-a.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie tymczasowych dowodów osobistych.

1) W sprawie tymczasowych dowodów osobistych wydaję następujące przepisy:

2) Każdy obywatel od lat 15, przebywający w granicach Polskiej Republiki Ludowej, do czasu wydania specjalnego rozporządzenia o paszportach winien posiadać tymczasowy dowód osobisty.

3) Paszporty, wydane przez b. władze okupacyjne, należy uważać za tymczasowy dowód osobisty.

4) Osoby, korzystające z dowodu osobistego fałszywego lub należącego do innej osoby, ulegają karze, przewidzianej w Kodeksie Karnym.

5) O zagubieniu dowodu osobistego należy zawiadomić w ciągu trzech dni urząd, który wydał dowód.

6) Dowód osobisty winien być wystawiony na zwyczajnym papierze i posiadać następujące dane:

- 1) Nagłówek: tymczasowy dowód osobisty i numer porządkowy.
- 2) Nazwę urzędu, który wydał dowód.
- 3) Imię i nazwisko osoby, na którą wydany został dowód osobisty.
- 4) Imię ojca i matki.
- 5) Miejsce stałego zamieszkania.
- 6) Data urodzenia.
- 7) Miejsce urodzenia.
- 8) Zawód.
- 9) Wzrost.
- 10) Włosy.
- 11) Oczy.
- 12) Znamiona szczególne.
- 13) Dokumenty, na zasadzie których wydany został tymczasowy dowód osobisty.
- 14) Stan rodzinny.
- 15) Stosunek do wojskowości.
- 16) Pieczęć urzędowa.
- 17) Podpis.
- 18) Data wystawienia dokumentu.

7. Tymczasowe dowody osobiste winny być wydawane bezpłatnie przez miejscowe urzędy państwowe i komunalne, niezależnie od miejsca stałego zamieszkania petenta.

8. Komisarzom ludowym, prezydentom i burmistrzom polecam podporządkowanym sobie organom wydać odpowiednio zarządzenia.

9) Rozporządzenie powyższe obowiązuje z chwilą jego ogłoszenia.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

p. o. Szefa Sekcji II

(—) N. Barlicki.

Warszawa, dnia 30 listopada 1918 r.

6-b.

OKÓLNİK.

Do Burmistrzów i Wójtów gmin.

Zawiadamia się Urzędy Komunalne, że w Urzędzie Powiatowym są do nabycia karty legitymacyjne, które, w myśl rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, winny być wydawane mieszkańcom, nie posiadającym dowodów legitymacyjnych.

KOMISARZ LUDOWY
ŁOPUSKI.

7.

OKÓLNİK

Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Komisarzy Ludowych w przedmiocie pobierania składek ogniowych od właścicieli budowli na terytorjum b. Królestwa Kongresowego.

Na urzędach gminnych i miejskich leży obowiązek ściągania składek ogniowych od właścicieli budowli na terytorjum Kongresówki. Urzędujący w każdym powiecie taksatorowie urzędu państwowego, mianującego się „Ubezpieczeniemi Wzajemnemi budowli od ognia w Kr. Polskim”, rozsyłają do wszystkich urzędów gminnych i magistratów, a nadio do urzędów powiatowych rejestry poborowe z dokładnym wykazem przypadających od właścicieli budowli należności za ubezpieczenia od ognia.

Za czasów okupacyjnych ściągnięte przez urzędy gminne i miejskie składki ogniowe były przelewane do kasy powiatowej, która co parę tygodni przelewała je do kasy okupacyjnej centralnej wraz ze składkami, wprost do kasy powiatowej przez płatników wnoszonych.

Od regularnego wpływu tych składek zależy sprawne działanie Ubezpieczeń, przedewszystkiem zaś ich wywiązywanie się z obowiązków wobec pogorzalców.

Wobec tego Ministerstwo poleca Wam, Obywatelu Komisarzu Ludowy, pilne baczenie, by z racji przejścia administracji z rąk okupantów do rąk polskich sprawa odszkodowania pogorzalców nie ucierpiała.

Do urzędów gminnych i miejskich wydać powinien Komisarjat Ludowy niezwłocznie obwieszczenie, że obowiązek właścicieli budowli uszczelniania składowi ogniowej trwa nadal bez zmiany, że składkę tę energicznie ściągać należy i bezzwłocznie do kasy powiatowej przelewać. Nadto Ministerstwo poleca dozór, by przelane względnie wpłacane do kasy powiatowej fundusze ze składki ogniowej były regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca przelewane do Centralnej Kasy Państwowej.

Warszawa, d. 3 grudnia 1918 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
Thugutt.

8.

O D E Z W A

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie roztoczenia wspólnej pieczy nad dobytkiem narodowym.

Z chwilą objęcia władzy przez Rząd Polski sprawowanie opieki i zarządu nad mieniem narodowym należy do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Zarówno jak we wszystkich innych poczynaniach władz i w tej dziedzinie nieodzownem jest współdziałanie wszystkich czynników państwowych i społecznych, nadewszystko zaś pomoc samej ludności miejskiej i wiejskiej.

Najdonioślejsze znaczenie gospodarcze dla Państwa posiadają: lasy, dobra, gmachy i budynki państwowe wraz z inwentarzem żywym i martwym, oraz lasy i dobra donacyjne, majątki duchowne, klasztorne i probostw prawosławnych, majątki ziemskie byłego Banku Włościańskiego i t. p.

Niezwłocznie po ustaniu okupacji Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przedsięwzięło możliwe środki w celu objęcia dóbr tych pod swój zarząd, jednak, wobec trudności komunikacyjnych i pocztowych oraz innych przeszkód natury technicznej, zarządzenia Ministerstwa nie mogą być wystarczające.

Całe społeczeństwo dziś stanąć winno na straży mienia narodowego i chronić je przed zniszczeniem.

W przeświadczeniu, że usiłowania Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w tej mierze znajdują czynne poparcie u tych, dla których drogą jest sprawa zabezpieczenia majątku narodowego, wzywam wszystkie urzędy gminne i powiatowe, wszystkie instytucje samorządowe i społeczne, oraz wszystkich obywateli, aby roztoczyli wspólną pieczę nad naszym dobytkiem narodowym i współdziałaniem swoim przyczynili się do ochrony jego całości.

Przybywającym na miejsce funkcjonariuszom Ministerstwa należy ułatwiać objęcie urzędowania i nadal im dopomagać w wykonaniu trudnego i doniosłego zadania ochrony mienia narodowego.

Zaznaczam nadto, iż wszelkie dobro ruchome, jak surowce, materiały, inwentarze żywe i martwe i t. p., pozostawione przez byłe władze okupacyjne, winno być również dla Państwa Polskiego zabezpieczone.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

(—) w z. **Janicki.**

Warszawa d. 5 grudnia 1918 r.

9.

Do ludności powiatu Łukowskiego.

Wzywam ludność powiatu do niezwłocznego wpłacenia zaległych podatków: rządowych, komunalnych i szkolnych, jak również do regularnego na przyszłość spełniania tego zasadniczego obowiązku każdego obywatela. W myśl tego, że regularne płacenie podatków jest podstawą normalnego działania Rządu i gwarancją ludu i spokoju, nieodzownego dla naszej Ojczyzny, ostrzegam, że wszelki opór albo opletliwość wywoła najenergiczniejsze środki z mojej strony.

Komisarz Ludowy
Zenon Łopuski.

10.

OGŁOSZENIE.

Od dnia 18 grudnia 1918 r. obowładzują posiadaczy broni następujące przepisy:

Wszystkie dotychczasowe świadectwa tracą swą moc z dniem 1 stycznia 1919 r.

Starający się o prawo posiadania broni dla swej obrony składa podanie do Urzędu Powiatowego, który porozumie się w tej sprawie z Komendą Placu i ta wydaje świadectwo.

3. Na prawo polowania i posiadania broni myśliwskiej trzeba uprzednio uzyskać zezwolenie Inspekcji Leśnej; po przedstawieniu tego świadectwa — przeprowadza się starania, jak w punkcie 2 wskazano. Oprócz tego należy opłacić podatek państwowy w kwocie 20 mk.

4. Wszyscy niestosujący się do powyższych przepisów będą surowo karani, ewentualnie odpowiadać będą przed Sądem Wojennym Łuków, dnia 18 grudnia 1918 r.

Komisarz Ludowy
Zenon Łopuski.

11.

ROZPORZĄDZENIE.

1. Nikt z właścicieli domów, bądź mieszkań, bądź hoteli lub pokoi umeblowanych nie

ma prawa pod karą odpowiedzi, sądowej przyjąć na kwaterek żołnierza, lub oficera lub urzędnika wojskowego, bez odpowiedniego przepisanego nakazu piśmiennego Dowództwa Placu.

2. Za przyjęcie wojskowego na kwaterek bez odpowiedniego pisemnego nakazu Komendy Placu, winny odpowiada sądownie, lub w drodze administracyjnej grzywną do 500 mk. na rzecz skarbu polskiego.

3. Dowództwo Placu dysponuje kwaterami w domach prywatnych, które to kwatery są wskazane przez Magistrat, (i pozostają stale do dyspozycji Dow. Placu) oraz numerami w hotelach — w każdym hotelu 25 % pokoi winno być stale wolnych, pozostających do dyspozycji Dow. Placu.

4. Oplata za kwatery w domach prywatnych oraz hotelach uiszcza magistrat podług cen uregulowanych przez siebie. Kwatery winna być ogrzewana i oświetlana przez właściciela.

Dowódca Placu w Łukowie
KŁOBUKOWSKI porucznik.

12.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie obrotu bydłem, trzodą, owcami, mięsem i wyrobami z mięsa, słoniną, masłem, drobiem, rybami i jajami.

1. Obrót bydłem, trzodą, owcami, mięsem i wyrobami z mięsa, jakoteż słoniną jest w obrębie Państwa dla pokrycia zapotrzebowania ludności cywilnej mniejszych ognisk konsumcyjnych wolny. Przewóz tych artykułów parostatkami, kolejami i ciężarowymi samochodami przysługuje wyłącznie upoważnionym dostawcom Ministerstwa Apropowizacji i dostawcom Warszawy, Łodzi, Galicji i Ślązka w ramach wyznaczonego przez Ministerstwo Apropowizacji kontyngentu i za pozwoleniami wydanymi przez to Ministerstwo.

2. Obrót drobiem i rybami wewnątrz Państwa nie podlega żadnym ograniczeniom i jest dozwolony przewóz również kolejami, parostatkami i samochodami ciężarowymi bez specjalnie wydawanych pozwoleń przez Ministerstwo Apropowizacji.

3. Obrót masłem i jajami jest wolny w obrębie Państwa, jednak przewóz kolejami, parostatkami i samochodami może być dokonywany tylko za pozwoleniami wydanymi przez Ministerstwo Apropowizacji.

4. Wywóz bez zezwolenia Ministerstwa Apropowizacji wszystkich wyżej wspomnianych artykułów po za granice Państwa jest wzbroniony.

5. Niestosowanie się do ograniczeń wymienionych w §§ 1. 3 i 4 będzie pociągało za sobą konfiskatę towarów

6. Rozporządzenie powyższe obowiązuje od daty ogłoszenia.

Za Ministerstwo Apropowizacji

(podpisał) *Minkiewicz.*

Naczelnik Wydziału
(podpisał) *Świętochowski.*

Warszawa, dnia 12 Grudnia 1918 r.

Powyższe rozporządzenie Ministerstwa Apropowizacji podaje do wiadomości, w tej mierze że Ludność Powiatu w przeprowadzeniu go żywy weźmie współdział.

Zarazem nadmieniam, że ubój dozwolony jest tylko w rzeźniach przez Weterynarza Powiatowego urządzonych i pod jego lub jego zastępcy dozorem.

Komisarz Ludowy

Łopuski.

Referent Min. Apr.

Krzysztoporski.

Łuków, dnia 20 listopada 1918 r.